

SZERESSÉTEK AZ IGAZSÁGOT

Impresszum

Cím: SZERESSÉTEK AZ IGAZSÁGOT

Szerző és felelős szerkesztő: Kis Ernő

Lektor: Kis Ernő

Kiadás éve: 2026

Kapcsolat: info@jezusnyomdokain.hu

COPYRIGHT / JOGI NYILATKOZAT

© 2026 Kis Ernő. Minden jog fenntartva.

Az írás egésze és bármely részlete szerzői jogvédelem alatt áll. A szerző előzetes írásbeli engedélye nélkül szigorúan tilos:

- A mű bármilyen módon történő másolása, sokszorosítása.
- A tartalom részleges vagy teljes megváltoztatása, átdolgozása.
- A könyv saját név alatt történő megjelentetése.
- A mű kereskedelmi forgalomba hozatala, árusítása vagy bármilyen terjesztése harmadik fél által.

Ez a könyv szellemi termék. Minden jogsértés jogi következményeket von maga után.

Kifejezetten támogatott a letöltés hivatkozásának megosztása.

Az igeidézetek főként a Károli-fordítás alapján szerepelnek.

TARTALOMJEGYZÉK

Impresszum.....	2
Szeressétek az igazságot!.....	4
Bölcsesség könyve 1,1–15 alapján.....	4
A hamis gondolatok eltávolítanak Istentől.....	6
A bölcsesség nem lakik együtt a bűnnel.....	8
Isten előtt egyetlen szó sem rejtett.....	10
Ne keressétek a halált!	12
Isten az életet teremtette.....	14
Zárszó – Az igazság útja az élet útja.....	16
A szerzőről.....	18

Szeressétek az igazságot!

Bölcsesség könyve 1,1–15 alapján

„Szeressétek az igazságot, ti, akik a föld fölött ítélkeztek, gondolkodjatok helyesen az Úrról, és keressétek őt egyszerű szívvel! Mert megtalálják őt azok, akik nem kísértik, és megmutatja magát azoknak, akik nem bizalmatlanok iránta.” (Bölcs 1,1–2, SZIT)

A Bölcsesség könyve már az első mondatokban arra hívja az embert, hogy szeresse az igazságot. Ez több, mint az igazság ismerete. Sok ember tud helyes dolgokat Istentől, mégis távol marad tőle. Az igazság szeretete a szív ügye. Az ilyen ember kész arra, hogy engedelmeskedjen annak, amit Isten megmutat neki.

Jézus is hasonlóan beszélt:

„Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, felismeri erről a tanításról, hogy Istentől való-e.” (Jn 7,17, Károli)

Az ember gondolhatja úgy, hogy előbb minden kérdésére választ kell kapnia, és csak utána tudja követni Istent. A Szentírás más sorrendet mutat. Az engedelmes szív előtt világosodik meg az út. Aki kész követni az igazságot, annak Isten egyre több világosságot ad.

A bölcs író arra is buzdít, hogy „keressétek őt egyszerű szívvel”. Az egyszerű szív nem tudatlan szívet jelent. Olyan szívről van szó, amely őszinte, egyenes és kész elfogadni az igazságot. Nincs benne rejtett alkudozás. Nincs benne titkos vágy arra, hogy bizonyos területeket megtartsen a maga számára.

Sokan azért nem jutnak előbbre a lelki életben, mert egyszerre két irányba akarnak haladni. Közelebb szeretnének kerülni Istenhez, ugyanakkor ragaszkodnak olyan dolgokhoz, amelyekről már kaptak világosságot. Ilyenkor az ember megpróbál együtt élni a világossággal és az engedetlenséggel, az igazságot nem keresi teljes szívéből.

Jakab apostol ezt írja:

„A kétszívű és minden útjában állhatatlan ember.” (Jak 1,8, Károli)

Isten közel van azokhoz, akik őszintén keresik őt. A Bölcsesség könyve azt mondja, hogy megtalálják őt azok, akik nem kísértik. Az ember akkor kísérti Istent, amikor feltételeket szab neki, amikor bizonyítékokat követel ahelyett, hogy engedelmeskedne annak, amit már megértett. A hit más úton jár, elfogadja Isten szavát, és kész követni azt.

A Zsidókhoz írt levélben ezt olvassuk:

„Aki ugyanis Isten elé járul, annak hinnie kell, hogy ő van, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” (Zsid 11,6, Károli)

Ez az ígéret ma is érvényes. Isten nem rejtőzik el az őszinte szív elől. Kijelenti magát azoknak, akik szeretik az igazságot, és készek követni azt, bármibe kerüljön is.

A keskeny úton járó ember újra és újra szembesül önmagával. Isten világosságot ad olyan indulatokra, gondolatokra és vágyakra, amelyeket korábban nem vett észre. Ez a világosság értékes ajándék. Aki szereti az igazságot, nem menekül előle. Inkább hálás azért, hogy Isten megmutatja neki, mi választja el őt a Krisztustól.

Az igazság szeretete ezért a megszentelődés egyik alapja. Aki szereti az igazságot, az szereti a világosságot is. Aki szereti a világosságot, kész

elfogadni Isten ítéletét önmaga felett. Aki így jár Isten előtt, annak az Úr egyre világosabban kijelenti magát, és vezeti őt Jézus Krisztus nyomdokain.

A hamis gondolatok eltávolítanak Istentől

„A hamis gondolatok eltávolítanak Istentől, s a próbára tett hatalom megszégyeníti az eszteleneket.” (Bölcs 1,3, SZIT)

Az ember belső élete nem közömbös Isten előtt. A gondolatok, indulatok, vágyak és titkos szándékok mind az ő szeme előtt vannak. A hamis gondolat nem marad következmény nélkül. Eltávolít Istentől, mert a lélekben olyan irányt vesz, amely ellenkezik az igazsággal.

Jézus világosan tanította, hogy a bűn forrása a szívben van:

„Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúságok, káromlások.” (Mt 15,19, Károli)

Ezért a keskeny úton járó ember nemcsak a külső cselekedetekre figyel. Figyel a belső életére is. Isten világossága nem áll meg a látható tetteknél. Behatol a szív mélyére, és megmutatja azt is, ami még nem lett kimondott szó vagy elkövetett cselekedet.

Ez nagy kegyelem. Isten időben megmutatja, mi akar bűnné válni bennünk. Aki szereti az igazságot, hálával fogadja ezt a világosságot. Nem mentegeti a hamis gondolatot, nem ad neki helyet, és nem táplálja tovább. Istenhez fordul, és erőt kér, hogy a gondolat ne váljon szóvá, tetté és léletté.

Pál apostol ezt írja:

„Mert ha test szerint éltek, meghaltok; de ha a test cselekedeteit a Lélekkel megöldöklitek, éltek.” (Róm 8,13, Károli)

A test cselekedetei mindig a belső életben jelennek meg először. Lehet ez

- sértett gondolat,
- tisztátalan kép,
- irigy érzés,
- önigazoló gondolat,
- vagy kemény ítélet a másik ember fölött.

Ezeket a Szent Szellem világosságában felismerjük, és nemet mondunk rájuk.

Ez a harc a megszentelődés része. Isten nemcsak azt akarja, hogy kevesebb rosszat tegyünk. Azt akarja, hogy Jézus élete formálódjon ki bennünk. Ehhez a belső életnek világosságra kell kerülnie.

A hamis gondolat eltávolít Istentől, ha az ember ragaszkodik hozzá. A felismert bűn elítélése közelebb visz Istenhez, mert az ember az igazság oldalára áll. Így tanuljuk meg gyűlölni azt, ami Krisztus ellen van bennünk, és szeretni azt, ami Isten szerint való.

Aki így jár, az nem saját erejéből győz. Teljes szívvel harcol, mégis tudja, hogy a győzelem Isten kegyelméből és a Szent Szellem ereje által adatik. Ezért nem csügged el, amikor világosságot kap önmagára. Isten azért mutatja meg a bűnt, hogy megszabadítson tőle.

A hamis gondolatok útja eltávolít Istentől. Az igazság szeretete közelebb visz hozzá. Ezért őriznünk kell a szívünket, mert onnan indul ki az élet útja vagy a halál útja.

A bölcsesség nem lakik együtt a bűnnel

„Mert a bölcsesség nem tér be a gonoszságot forraló lélekbe, és nem vesz lakást a bűnnek alávetett testben. A fegyelem szent lelke menekül az álnokságtól, távol tartja magát az okatlan gondolatoktól, és visszaretten, amikor közelít a gonoszság.” (Bölcs 1,4–5, SZIT)

A Bölcsesség könyve világosan megmutatja, hogy Isten bölcsessége tiszta lakóhelyet keres az emberben. A gonoszságot forraló lélek nem alkalmas arra, hogy befogadja ezt a bölcsességet. A bűnnek alávetett testben nem vesz lakást az, ami Istentől való.

Ez komoly figyelmeztetés. Az ember nem élhet tudatosan a bűn uralma alatt, miközben azt várja, hogy Isten bölcsessége vezesse őt. A Szent Szellem a tisztaság, igazság és engedelmesség útján vezet. Ahol az ember ragaszkodik az álnoksághoz, ott megszakad a közösség ezzel a vezetéssel.

Pál apostol így ír:

„Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok?” (1Kor 6,19, Károli)

A testünk Isten tulajdona. A gondolataink, szavaink, indulataink és cselekedeteink sem lehetnek elszakítva ettől az igazságtól. Aki Jézus

nyomdokain akar járni, annak meg kell értenie, hogy a Szent Szellem nem mellékes segítség az életében. Ő vezet, világosságot ad, int, nevel és erőt ad a győzelemhez.

Ezért olyan fontos, hogy az ember ne adjon helyet a gonoszságnak a belső életében. A bűn először kívánságként, gondolatként, indulatként vagy belső beleegyezésként jelenik meg. Amikor világosságot kapunk rá, dönteni kell. A Szent Szellem világosságában felismerjük, és nemet mondunk rá.

Ez a nemet mondás nem pusztán emberi erőfeszítés. Teljes odaadásunkat kívánja, és Isten erejére támaszkodik. Az ember harcol, ellenáll, megalázza magát, segítséget kér, és hisz abban, hogy Isten valóban erőt ad a győzelemhez.

A Galatákhoz írt levél ezt mondja:

„Mondom pedig, Lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek.” (Gal 5,16, Károli)

Ez az ige pontosan megmutatja az utat. A test kívánsága jelen lehet, de nem kell véghez vinni. A Szent Szellem ereje által lehet úgy járni, hogy a kívánság nem válik cselekedetté. Ez a keskeny út gyakorlati valósága.

A fegyelem szent lelke menekül az álnokságtól. Ez azt jelenti, hogy Isten Szelleme nem vállal közösséget a kettős élettel. Az ember járhat világosságban, tiszta szívvel Isten előtt, engedelmességben. Ez a bölcsesség útja.

Aki szereti az igazságot, az nem alkuszik meg a felismert bűnnel. Inkább azonnal Istenhez fordul, amikor világosságot kap önmagára. Így a Szent Szellem nevelése nem félelmetes teherként nehezedik rá, az élet újtá válik benne.

Isten bölcsessége azokban vesz lakást, akik készséges szívvel engednek neki. Aki Jézus nyomdokain jár, az nem saját bölcsességére támaszkodik. Engedi, hogy Isten Szelleme vezesse, tisztítsa és formálja őt, amíg Krisztus élete egyre világosabban meg nem jelenik benne.

Isten előtt egyetlen szó sem rejtett

„Mert a bölcsesség az emberszeretet lelke, de nem hagyja büntetlenül a káromlót beszédéért. Isten ugyanis tanítja veséjének, igaz megfigyelője szívének, és hallója nyelvének. Mert az Úr lelke betölti a földkerekséget, és aki mindent összetart, tud minden szóról.” (Bölcs 1,6–7, SZIT)

Az ember sokszor nagy jelentőséget tulajdonít a cselekedeteinek, a szavaira pedig kevesebb figyelmet fordít. Isten másként tekint erre. A Bölcsesség könyve szerint ő hallója a nyelvünknek, és tud minden szóról.

A kimondott szó a szív állapotát bizonyítja. Jézus ezt mondta:

„Mert a szívnek teljességéből szól a száj.” (Mt 12,34, Károli)

Ezért a beszédünk nem csupán kommunikációs eszköz. Tükör is egyben. Megmutatja, mi él bennünk. A türelmetlen szó türelmetlenségre utal. A kemény szó keménységre. Az önmagasztaló beszéd gögre. A panaszkodó beszéd elégedetlenségre.

Isten nem azért mutatja meg ezeket, hogy elcsüggyesszen bennünket. Világosságot ad, hogy megtisztíthasson. Amikor felismerjük, hogy a beszédünk nincs összhangban Krisztus lelkületével, lehetőségünk nyílik arra, hogy megalázzuk magunkat Isten előtt, és segítséget kérjünk tőle.

Jakab apostol különösen sokat ír a nyelvről:

*„Mert mindnyájan sokképen vétkezünk. Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni.”
(Jak 3,2, Károli)*

Ez az ige megmutatja, milyen szoros kapcsolat van a szív és a beszéd között. A nyelv feletti uralom nem önfegyelmi gyakorlat csupán. A belső ember formálódásának következménye.

A keskeny úton járva előfordul, hogy egy hirtelen kimondott szó világosságot gyújt bennünk. Felismerjük, hogy sértettség, önsajnálát, harag vagy önérzet munkálkodott a szívünkben. Ezek a pillanatok értékesek, mert Isten rámutat valamire, amitől meg akar szabadítani bennünket.

Pál apostol ezt írja:

„Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak.” (Ef 4,29, Károli)

Isten azt szeretné, hogy a beszédünk életet közvetítsen. Legyen benne igazság, kegyelem, tisztaság és szeretet. Ez nem egyik napról a másikra valósul meg. A Szent Szellem nevelése által fokozatosan megtanuljuk visszautasítani azt, ami rombol, és teret adni annak, ami épít.

Az Úr Lelke betölti a földkerekséget. Egyetlen gondolatunk, egyetlen szándékunk és egyetlen szavunk sem rejtett előtte. Ez komoly felelősség, ugyanakkor nagy vigasztalás is. Aki őszintén vágyik a tiszta életre, azt Isten kész segíteni ezen a területen is.

A Krisztus nyomdokain járó ember ezért őrzi a szívét, és őrzi a nyelvét is. Tudja, hogy a kimondott szó mindig azt bizonyítja, mi lakik legbelül.

Ne keressétek a halált!

„Ne törekedjetek a halálra életetek tévedéseivel, és ne vonjátok magatokra a pusztulást kezetek tetteivel! Mert Isten nem a halált alkotta, és nem leli örömét az élők pusztulásában.” (Bölcs 1,12–13, SZIT)

A Bölcsesség könyve komoly figyelmeztetést intéz az emberhez. A halál nem csupán a test elmúlását jelenti. A Szentírás gyakran beszél olyan állapotról is, amelyben az ember eltávolodik Istentől, és elveszíti a vele való közösséget.

A bűn mindig ebbe az irányba vezet. Apró engedményekkel kezdődik: egy gondolattal, amelyet az ember megtűr; egy kívánsággal, amelyet nem ítél meg; egy indulattal, amelynek teret enged. Ezek idővel gyökeret vernek, majd gyümölcsöt teremnek.

Jakab apostol ezt a folyamatot így írja le:

„Azután a kívánság megfogánván bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutva halált nemz.” (Jak 1,15, Károli)

A bűn tehát nem ártalmatlan dolog. Nem játék, nem jelentéktelen gyengeség. Olyan erő, amely az embert a halálba vezet. Ezért figyelmeztet a Bölcsesség könyve arra, hogy ne törekedjünk a halálra életünk tévedéseivel.

Isten ezzel szemben az élet útjára hív. Már az Ószövetségben ezt mondta:

*„Elédbe adtam ma néked az életet és a jót: a halált és a gonoszt.”
(5Móz 30,15, Károli)*

Majd ugyanebben a szakaszban így folytatja:

„Bizonyosságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előttökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod.” (5Móz 30,19, Károli)

Az élet választása nem egyszeri döntés csupán. Naponta újra és újra választani kell az engedelmességet: az igazságot a hamisság helyett, az alázatot a büszkeség helyett, a tisztaságot a tisztátalanság helyett, a szeretetet az önzés helyett.

A keskeny úton járó ember megtanulja felismerni azokat a helyzeteket, ahol döntés előtt áll. Isten világosságot ad neki, hogy meglássa, mi vezet az élet felé, és mi vezet a halál felé. A Szent Szellem ereje által lehetősége van arra, hogy az élet útját válassza.

Ez a harc időnként fájdalmas. A saját akarat, az önszeretet és a régi természet kívánságai ellenállnak annak, amit Isten mutat. Aki kitartóan engedelmeskedik, egyre világosabban tapasztalja meg Krisztus életének erejét önmagában.

Jézus ezt mondta:

„A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életök legyen, és bővülködjenek.” (Jn 10,10, Károli)

Krisztus azért jött, hogy életet adjon. Ez az élet már itt a földön elkezdődik azokban, akik követik őt. A bűn a halál felé húz. Krisztus az élet felé vezet. Ezért minden nap újra döntenünk kell, kinek a hangjára hallgatunk.

A Bölcsesség könyvének figyelmeztetése ma is időszerű. Az ember saját döntéseivel közeledhet a halálhoz, és közeledhet az élethez is.

Isten az életet kínálja. Aki szereti az igazságot, és kész engedelmeskedni neki, azt ezen az úton vezeti tovább.

Isten az életet teremtette

„Mert ő azért teremtett mindent, hogy legyen; a világ teremtményei üdvösek, és nincs bennük pusztító méreg. A holtak országa nem uralkodik a földön, mert az igazság halhatatlan.” (Bölcs 1,14–15, SZIT)

A Bölcsesség könyve a fejezet végén felemelő látképet tár elénk. Miután figyelmeztetett a bűn és a halál útjára, megmutatja Isten eredeti szándékát is. Isten azért teremtett mindent, hogy legyen. Teremtő munkájának célja az élet volt.

Amikor a Szentírás első lapjait olvassuk, ugyanezt látjuk. Isten megteremtette az eget és a földet, majd újra és újra kijelentette műveiről, hogy jók. A teremtés az ő bölcsességét, szeretetét és jóságát tükrözte.

A halál később jelent meg az ember történetében. A bűn által tört be a világba. Pál apostol ezt írja:

„Annakokáért miképpen egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és akképen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek.” (Róm 5,12, Károli)

Ezért fontos megértenünk, hogy a bűn és a halál nem Isten szívéből származik. Az ő akarata az élet, a helyreállítás. Az ő akarata az, hogy az ember közösségben éljen vele.

Ezékiel próféta által ezt mondta az Úr:

Kis Ernő - 2026 – SZERESSÉTEK AZ IGAZSÁGOT – jezusnyomdokain.hu
*„Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr
Isten. Térjete meg azért és éljete!” (Ez 18,32, Károli)*

Ez a felhívás végigvonul az egész Szentíráson. Isten az élet útjára hívja az embert. Hívja a megtérésre, hívja az engedelmességre, hívja a Krisztus követésére.

A Bölcsesség könyve azt is kijelenti, hogy „az igazság halhatatlan”. Ez a mondat túlmutat a földi élet rövid évein. Minden, ami Istentől származik, maradandó értékkel bír. Az igazság nem múlik el. Krisztus élete nem múlik el. A Szent Szellem munkája nem múlik el.

Jézus ezt mondta:

*„Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem
múlnak.” (Mt 24,35, Károli)*

Aki Jézus nyomdokain jár, az ehhez a maradandó élethez kapcsolódik. A Szent Szellem napról napra munkálkodik benne, hogy megszabaduljon attól, ami a halálhoz tartozik, és egyre inkább részesévé váljon annak, ami az élethez tartozik.

Ez a folyamat harccal jár, mégis reménységgel teljes. Isten nem hagyta magára az embert a bűnnel folytatott küzdelemben. Fiát küldte el, hogy utat nyisson az életre, és Szent Szellemét adta, hogy erőt adjon az engedelmességhez.

A Bölcsesség könyvének első fejezete ezért reménységgel zárul. Az igazság halhatatlan. Isten az élet szerzője. Aki őszinte szívvel keresi őt, szereti az igazságot, és engedelmeskedik a kapott világosságnak, azt az élet útján vezeti tovább, Jézus Krisztus nyomdokain.

Zárszó – Az igazság útja az élet útja

A Bölcsesség könyvének első fejezete egyszerű, mégis rendkívül mély üzenetet közvetít. Szeressétek az igazságot. Keressétek Istent egyszerű szívvel. Forduljatok el a hamisságtól. Őrizzétek meg szíveteket és beszédeteket. Ne járjatok a halál útján. Válasszátok az életet.

Ezek a szavak ma is ugyanúgy szólnak hozzánk, mint amikor először leírták őket.

Isten ma is keresi azokat, akik őszinte szívvel akarnak hozzá tartozni. Nem tökéletes embereket keres. Olyan embereket keres, akik szeretik az igazságot, és készek engedelmeskedni annak a világosságnak, amelyet kapnak.

A keskeny úton járva újabb és újabb területek kerülnek világosságra bennünk. Isten megmutatja azokat a gondolatokat, indulatokat és kívánságokat, amelyek nem egyeznek Krisztus életével. Ez a világosság kegyelem.

Aki szereti az igazságot, nem menekül a világosság elől. Inkább örömmel fogadja, mert tudja, hogy Isten munkálkodik benne. Aki alázatos szívvel elfogadja a feddést, és segítséget kér Istentől, az megtapasztalja a Szent Szellem erejét a mindennapi életben.

Pál apostol ezt írja:

„Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből.” (Fil 2,13, Károli)

Ez a reménységünk. Isten megmutatja az utat, és erőt is ad arra, hogy járjunk rajta.

A Bölcsesség könyve kijelenti:

Minden elmúlik ezen a földön. Elmúlnak az emberi tervek, elmúlnak a földi dicsőségek, elmúlik maga az életünk is. Ami Istentől származik, megmarad. Az igazság megmarad. Krisztus élete megmarad. Az a munka is megmarad, amelyet a Szent Szellem végez azokban, akik engedik magukat vezetni.

Ezért ragaszkodjunk az igazsághoz teljes szívvel. Keressük Istent egyszerű szívvel. Fogadjuk el a világosságot, amelyet ad. Mondjunk nemet arra, amit bűnként mutat meg. Kérjünk erőt a győzelemhez, és járjunk hűségesen azon az úton, amelyet Jézus Krisztus nyitott meg előttünk.

Ez az út harccal jár, mégis áldott, mert az életre vezet.

A szerzőről

Kis Ernő több keresztény projektben és tartalomfejlesztési munkában vett részt. Jelenleg a Jézus nyomdokain projekt vezetője, amely bibliai tanításokkal és szellemi/lelki épülést szolgáló írásokkal kívánja segíteni az olvasókat Jézus Krisztus követésében.

SZERESSÉTEK AZ IGAZSÁGOT